

FARNÍ CHARITA LITOMĚŘICE

Noviny z Pahorku

Občasník č. 7, listopad 2016

DUCHOVNÍ SLOVO

Vzpomínka na ty, kdož byli před námi

Od počátku listopadu v každém roce vzpomínáme na ty, kteří opustili tento náš viditelný svět a stanuli před osobním soudem, jenž následuje po smrti. V něm člověk soudí svůj život ve světle Božího milosrdenství a je zřejmé, jaký byl jeho život a jak dopadl. Pokud během života neřekl Bohu a jeho vůli své naprosté ANO a zároveň neřekl Bohu své definitivní NE, tehdy se dostává do míst, která teologové nazvali očistcem. Očistec je místo i stav. Zde duše čeká, aby jednou mohla Boha vidět, jak vyjádřil biblista, „tváří v tvář“.

Co můžeme dělat my pro ty, které jsme znali, i pro jiné duše, které jsou v očistci a ještě nemají ono „vidění tváří v tvář“? Můžeme se za ně modlit, nechávat za duše v očistci sloužit mše svaté a můžeme také vykonávat různé skutky, jež jim mohou pomoci. Člověk, který je tzv. na cestě – tedy v pozemském putování – může něco podnikat pro svou spásu a také pro spásu ostatních. Dnes často lidé nechápou, co to znamená spása, ale může pomoci slovo záchrana duše či věčná radost.

Duše v očistci už nemůže vykonávat pozemskou aktivitu pro svou spásu a je ve stavu pasivním. Je odkázána na nás, na naši přímluvu za ni, na modlitbu. Chodíme na hřbitovy o Dušičkách – v týdnu od 2. listopadu. Často ale kromě návštěvy hrobů zapomínáme na modlitbu, kterou máme vědomě vykonat za duše v očistci. Pokud bychom se při hrobech nepomodlili, mohla by se naše návštěva stát pouhou nostalgií, jakýmsi rituálem, který koncentruje pouze osobní vzpomínky, ale ignoruje, že ti, jejichž hroby navštěvujeme a kde spočinula jejich těla, od nás něco potřebují. Potřebují naši modlitbu, aby až stanou před tváří Nejvyššího, mohli se zase oni přimlouvat za nás.

Jsou ti, kteří již třeba ani na hřbitov v tomto listopadovém čase dojít nemohou, protože jsou upoutáni na lůžko či pojízdné křeslo. Přesto se za duše v očistci mohou i ve své situaci modlit a zvláště taková prosba má velkou sílu pro ty, kteří ji potřebují.

Do tohoto času modliteb za všechny věrné zemřelé rád všem čtenářům vyprošuji mnoho Boží milosti.

V Kristu

Mons. Mgr. Martin Davídek
generální vikář litoměřické diecéze

Svatý rok Božího milosrdenství

Svatý rok 2015

Z Wikipedie, otevřené encyklopedie

Svatý rok 2015, Svátý rok Božího milosrdenství, lat. *Iubilaeum Extraordinarium Misericordiae* (též Jubilejní rok 2015) je v pořadí 19. mimořádným Svátým rokem. **Vyhlášen byl 13. března 2015 papežem Františkem**, který k němu vydal encykliku *Misericordiae vultus*.^[1]

Časový rámeček

Koná se od 8. prosince 2015 (Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie) do 20. listopadu 2016 (Slavnost Ježíše Krista Krále) a vztahuje se k 50. výročí zakončení II. vatikánského koncilu.

Svaté brány

Od vyhlášení Svátého roku bylo zdůrazněno, že papež si přeje, aby se výročí slavilo nejen v Římě, ale po celém světě. Poprvé v dějinách se otevírají Sváté brány v jednotlivých diecézích po celém světě, a to buď v hlavní katedrále, nebo v určených místních významných kostelích. První Svátá brána, kterou papež František osobně otevřel mimo Řím, byla ve Středoafričské republice v Bangui 29. listopadu 2015, během jeho africké cesty.

Svaté brány v České republice

Biskupové jednotlivých diecézí české a moravské církevní provincie určili ve svých diecézích také kostely, které budou mít během Svátého roku Božího milosrdenství Svátou bránu a Česká, biskupská konference zveřejnila jejich seznam.

Zdroj: www.cs.wikipedia.org

Státní svátky České republiky

28. září - Den české státnosti

Česko slaví státní svátek: smrt sv. Václava a vyvraždění Slavníkovců

Dne 28. září, slavíme **Den české státnosti**. Ten v sobě spojuje dvě významné události raně středověkých českých dějin a shodou okolností jsou obě spojeny se smrtí. Právě 28. září 935 byl bratrem Boleslavem zavražděn přemyslovský kníže Václav, český světec a patron českého státu. Ve stejný den roku 995 Boleslavův syn Boleslav II. Pobožný nechal vyvraždit konkurenční rod Slavníkovců, čímž se zasadil o zachování celistvosti a politické sjednocení českého státu. Jako státní svátek se 28. září slaví od roku 2000.

Zdroj: ISIFA

Bratrovražda Česku přinesla národního patrona

Svatý Václav, třetí přemyslovský kníže, panoval pravděpodobně v letech 925 - 935. Byl vnukem prvního doloženého Přemyslovce Bořivoje a světice Ludmily, která jej vychovávala. Vedle Cyrila a Metoděje a svatého Prokopa patří mezi nejvýznamnější šířitele křesťanství v českých zemích. Podle pověsti to byl právě on, kdo v zemi také zavedl tradici pěstování vína. Často ohrožovaná území chránil tak, že císaři Svaté říše římské Jindřichu Ptáčníkovi platil tribut pacis, daň za mír, která se rovnala pěti stům hřiven stříbra a sto dvacetí volům. Za to si vysloužil kritiku svého mladšího bratra Boleslava.

Václav byl pozván na křtiny Boleslavova syna do Staré Boleslavi a zde byl 28. září ráno při cestě na mši bratrem Boleslavem a jeho pochopy Čestou, Hněvnou, Tirou a Tužou napaden a ubodán před dveřmi kostela sv. Kosmy a Damiána. Historické prameny se rozcházejí

v otázce, kdy k bratrovraždě došlo, podle starších historiků zemřel kníže Václav v roce 929, jako konsensus byl stanoven pravděpodobnější rok 935.

Zásluhy Otce vlasti

Kult Václavovy mučednické smrti byl v Čechách velmi silný a vedl k jeho svatořečení začátkem 11. století, pravděpodobně druhým pražským biskupem, svatým Vojtěchem. Velký význam svatováclavskému kultu přikládal i sám Karel IV., vlastním jménem Václav a po matce Elišce poslední Přemyslovec. Nechal vytvořit české korunovační klenoty a se svatováclavskou korunou a po českém patronovi nechal vysvětit také kapli v chrámu svatého Víta na Pražském hradě, v níž jsou dodnes klenoty uloženy.

Velký zájem o svatováclavský kult projevovalo i 19. století, Václavovi však historici vytýkali, že německé Svaté říši platil zmíněný tribut pacis. V roce 1913 byla v horní části dnešního Václavského náměstí umístěna jezdecká socha svatého Václava od sochaře J. V. Myslbeka. Její zobrazení zdobí i dvacetikorunové mince.

Vražda v zájmu státu

Krev nechal prolít i Václavův synovec Boleslav II. Pobožný (972 - 999). Rozsáhlé území ve východních Čechách totiž obýval rod Slavníkovců, který přemyslovským knížatům mocensky konkuroval, Vojtěch Slavníkovec (později svatořečen) byl dokonce pražským biskupem. 28. září 995 proto přemyslovská vojska dobyla slavníkovské centrum v Libici nad Cidlinou a celý rod včetně žen a dětí na příkaz knížete Boleslava vyvraždila. Došlo tím k definitivnímu politickému sjednocení českého státu. Přemyslovský útok přežili jen tři Slavníkovci: hlava rodu Soběslav, Radim a zmíněný sv. Vojtěch.

Podle novějších historických zjištění však nemohl být útok Přemyslovců motivován obavami ze ztráty vlivu. Slavníkovci totiž měli být jejich příbuznou rodovou větví a sdržet Trstenickou stezku spojující Čechy s východní Evropou. Navíc neměli ani dostatek sil na to Přemyslovcům mocensky konkurovat.

Zajímavosti:

Při studiu sochy svatého Václava ve Svatováclavské kapli od Karlova dvorního stavitele Petra Parlěře bylo zjištěno, že tvar Václavovy lebky odpovídá podobě, kterou dal Parlěř soše, a předpokládá se, že měl při práci světcovy ostatky k dispozici.

V anglosaských zemích velmi populární vánoční koleda [Good King Wenceslas](#) vypráví právě o českém knížeti.

K postavě sv. Václava se vztahuje mnoho pověstí, podle jedné z nich spí ve středočeské hoře Blaník se svými rytíři a české zemi vyjede na pomoc, až jí bude nejhůř.

Zdroj: www.ceskatelevize.cz/ct.24

28. října **Den vzniku samostatného Československa**

Den vzniku samostatného Československa je státní svátek České republiky, kterým se každoročně 28. října připomíná vznik samostatného státu. **Došlo k němu 28. 10. 1918 na konci 1. světové války, po rozpadu Rakouska - Uherska.** V tento den patří k obvyklým projevům oslav státního svátku jmenování generálů prezidentem, účast hlavy státu na vojenské přísaze Hradní strážce či udílení státních vyznamenání ve Vladislavském sále na Pražském hradě.

Po rozdělení Československa na dva samostatné státy – Českou republiku a Slovenskou republiku, se na Slovensku přestal tento svátek slavit. Také u nás jeho odpůrci argumentují tím, že se u nás slaví založení již neexistujícího státu. Historikové, další odborná veřejnost i běžní občané však považují toto datum za zásadní v moderních dějinách našeho státu a českého národa.

Již v druhé polovině 19. století probíhaly kulturní a politické snahy o posílení národní identity v rámci rakouské monarchie. Teprve během první světové války se objevil požadavek na radikálnější řešení. V posledních měsících války byl ustaven Národní výbor, který měl za úkol se otázkou odtržení zabývat. **Hlavními osobnostmi, kterým se podařilo založit v Paříži první exilovou vládu, byli Tomáš Garrigue Masaryk, Milan Rastislav Štefánik a Edvard Beneš.** Důležitým momentem v celém procesu byla generální stávka 14. října 1918, kdy se mezi lidmi rozšířila zpráva o vzniku samostatného státu.

27. října odeslal ministr zahraničí Rakouska-Uherska nótu americkému prezidentovi Wilsonovi k jeho požadavkům na autonomii pro státy rakouské monarchie. Lidé si tento text vyložili jako kapitulaci Rakousko-Uherska a 28. října již oslavovali. Ve stejnou dobu probíhalo v Ženevě jednání Národního výboru. 28. října večer byl skutečně samostatný stát

Čechů vyhlášen. Slováci se připojili o dva dny později Martinskou deklarací a o rok později se připojila Podkarpatská Rus. **Území tehdejšího nově vzniklého státu zahrnovalo Čechy, Moravu, České Slezsko, Slovensko a Podkarpatskou Rus. Prvním prezidentem byl zvolen Tomáš Garrigue Masaryk.** Československý stát pak kromě období druhé světové války existoval s různými obměnami až do roku 1993, kdy došlo k jeho rozdělení.

Státní svátek Den vzniku samostatného československého státu je daný § 1 zákona číslo 245/2000 Sb.

Zdroj: www.svatkycentrum.cz/clanek

Nové tváře organizace

*Jitka Věrnochová – asistentka ředitelky pověřená vedením
Domova na Dómském pahorku*

Narodila jsem se v roce 1972 v Roudnici nad Labem. V Litoměřicích bydlím od roku 1998. Studovala jsem na Střední zdravotnické škole v oboru Dětská sestra, později studium Vysoké školy aplikované psychologie. Několik let strávených v zahraničí, v Itálii a ve Španělsku, mě motivovalo ke složení státní jazykové zkoušky ze španělštiny na Jazykové škole s právem SJZ hlavního města Prahy. Mé první zaměstnání po škole bylo ve Fakultní nemocnici v Praze Motole na oddělení Dětské neurochirurgie. V sociálních službách pracuji od roku 2004, zkušenosti mám z domovů pro seniory i se zvláštním režimem a to na více pozicích (na pozici

aktivizační pracovnice, zdravotní sestry, vrchní sestry). V dubnu 2016 jsem byla ředitelkou Farní charity Litoměřice paní Kavkovou pověřena vedením Domova na Dómském pahorku v Litoměřicích.

Práce v sociálních službách obzvláště se seniory je krásná, smysluplná. Jejich životní zkušenosti, láska a množství moudra, jsou opravdovým pokladem. V Domově na Dómském pahorku v Litoměřicích je zaměstnáno cca 90 zaměstnanců. Profesionalita, vysoké pracovní nasazení, spolehlivost, vzájemná podpora, ale především lidskost se odráží v celkové atmosféře domova. Velice si vážím každého zaměstnance, protože toto náročné povolání je v podstatě posláním a musí se vykonávat i srdcem.

Iva Křivánková a Iveta Šerberová – sociální pracovnice v Domově na Dómském pahorku

Obě sociální pracovnice jsou v Domově na Dómském pahorku krátce. Paní Iva Křivánková od 1. března a Iveta Vokálová od 1. srpna tohoto roku.

Nové kolegyně mají pracovní zkušenosti s lidmi, kteří potřebují pomoc. Iva Křivánková pracovala v Hospici sv. Štěpána a Iveta Šerberová Psychiatrické nemocnice v Bohnicích.

„Práce sociálního pracovníka v domově pro seniory je zajímavá, ale zároveň náročná. Záleží nám na tom, abychom spolu s ostatními zaměstnanci přispívaly k vytvoření příjemného a bezpečného prostředí pro naše klienty. Snažíme se, aby naši senioři mohli v klidu a důstojně prožít závěrečnou etapu svého života.“

Na fotografii zleva Bc. I. Šerberová a I. Křivánková, Dis.

Jana Řeřichová - vrchní sestra v Domově na Dómském pahorku

Na místě zdravotní sestry pracuji ve Farní charitě Litoměřice v Domově na Dómském pahorku již pátým rokem. Od jara letošního roku zastávám ve stejném zařízení pozici vrchní sestry. S problematikou seniorů jsem se za dobu, co s nimi pracuji, seznámila velmi dobře. Vím, jaké zdravotní problémy konkrétní seniory tíží. Snažím se jim pomoci, psychicky podpořit a ulevit od bolestí, v případě, že jimi trpí.

Miluše Ladňáková - sociální pracovnice v CHD. sv. Zdislava

Jmenuji se Miluše Ladňáková. Od 1. července 2016 pracuji jako sociální pracovnice v Charitním domově sv. Zdislava.

Vystudovala jsem UJEP v Ústí nad Labem, obor učitelství na základní škole a speciální pedagogiku. Před nástupem jsem pracovala dvacet pět let ve školství. Od narození bydlím v litoměřickém okrese, jsem vdaná, máme dva

dospělé syny. Mezi mé zájmy patří sport, turistika, četba, ruční práce. V nové práci bych chtěla přispět, společně se svými kolegyněmi, k vytvoření, co nejvíce příjemných chvil, pocitů a zážitků našich uživatelů.

Bc. Šidáková Danuše – vedoucí DPS

Jmenuji se Danuše Šidáková a nastoupila jsem na pozici vedoucí domácí pečovatelské služby. Pracovala jsem 15 roků v sociálních službách nejprve jako vychovatelka v DNZ Liběšice, po dvou letech jsem přestoupila do ZŠ speciální. Působila jsem jako učitelka v DNZ Liběšice a po uzavření domova jsem přesídlila do DNS

Čížkovice, kde jsem byla do srpna 2016.

Jsem absolventkou UJEP Ústí nad Labem, pedagogické fakulty - obor sociální pedagogika. Prošla jsem několika kurzy celoživotního vzdělávání, které se zaměřovaly na práci se znevýhodněnými skupinami populace.

Pomoc a práce s lidmi, kteří potřebují podporu druhé osoby, se stala mým krédem a je pro mne radostí vidět jejich šťastný úsměv a spokojenost.

Na práci s kolektivem pečovatelek, vedením farní charity se těším a doufám, že se nám společně podaří vylepšit život našim seniorům.

Eva Horáková – vrchní sestra a vedoucí CHOPS

Mé jméno je Eva Horáková a v domácí péči Farní charity působím od roku 2015. Na práci

zdravotní sestry mě dovedlo působení jako sanitárka v Městské nemocnici v Litoměřicích na gynekologicko-porodnickém oddělení. Po narození první dcery jsem začala studovat Vyšší odbornou zdravotní školu v Ústí nad Labem. Po úspěšném dokončení jsem nastoupila na interní oddělení Nemocnice Mělník. Odtud jsem přestoupila opět na interní oddělení, ale tentokrát do Podřípské nemocnice Roudnice nad Labem. Oborem, který mě lákal, byla vždy chirurgie, ale v Roudnici jsem zjistila, že mým srdcovým oborem je interna. V Roudnici mě naučili to, z čeho čerpám dodnes. Zažila jsem práci ve

výborném kolektivu a mnohému se přiučila. Během práce v Roudnici se mi narodil syn a poté ještě dcera, ale po jejím narození jsem se do nemocnice již nevrátila, neboť kvůli rodině jsem se nemohla vrátit do směnného provozu. Na necelé tři roky se tak mou novou prací stala ordinace praktického lékaře ve Vazební věznici Litoměřice. Přihlásila jsem se do výběrového řízení ve Farní charitě na pozici zdravotní sestry v domácí péči a uspěla, ocitla jsem se v organizaci, kde je lidskost a pomoc na prvním místě. Našla jsem tak v sobě nesmírnou pokoru k životu samému. Jsem velice vděčná za tu možnost, že ze svého místa mohu ovlivňovat a přispívat k chodu námi poskytovanými službami. Chtěla bych touto cestou poděkovat týmu zdravotních sester, jichž si nesmírně vážím, protože svou práci odvádějí i přes mnohdy velmi

svízelné situace svědomitě, správně a se srdcem na správném místě. Práci domácí péče bych chtěla dostat do povědomí více lidí, naše péče není jen o převazech a podávání léků, ale stáváme se i na dobu ošetřování pacienta součástí jeho rodiny a on je tou naší. Také doprovázíme umírající a jejich blízké v této nelehké části života.

Jsem matkou tří dětí, takže mám práce vlastně dvě. Je pro mě náročné najít si čas na odpočinek, ale když ho najdu, ráda háčkuji, čtu, sbírám bylinky a také renovuji staré kusy nábytku.

Ve svém životě jsem si prošla několika těžkými zkouškami, a tak ráda pomáhám lidem, kteří se v takových situacích právě nachází. Má práce je náročná, ale jsem ráda, že jsem našla své uplatnění a mám povolání, která dává smysl, a díky němuž se cítím šťastná.

GERIATRICKÁ A PALIATIVNÍ PÉČE NA PAHORKU

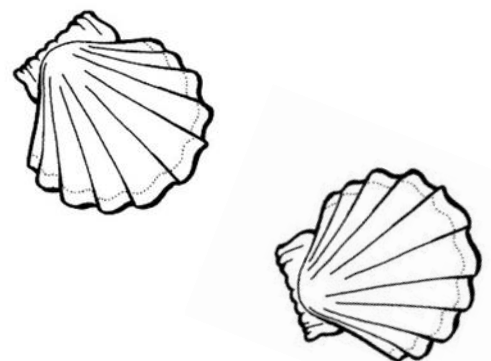
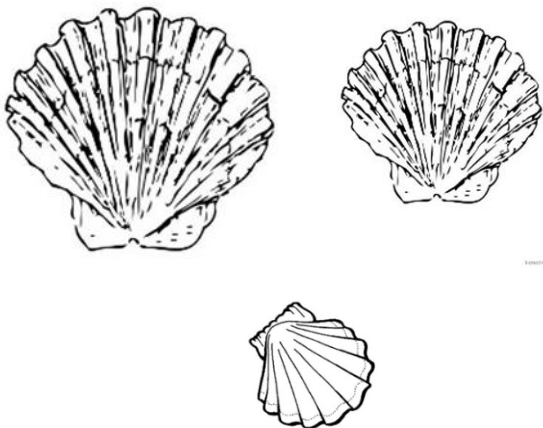
Před dvěma lety se nám podařilo navázat spolupráci s MUDr. Blšťákovou z geriatrické ambulance v Ústí n/l. Spolupráce se rozvinula velmi dobře. Paní doktorka klienta vyšetří a své závěry konzultuje s MUDr. Havlíkem, který je praktickým lékařem téměř všech uživatelů služby. Má velice kladný a vstřícný přístup jak ke klientům, tak k personálu. Pečuje jak o tělesné zdraví, tak i psychickou pohodu. Všele spolupráci s MUDr. Blšťákovou doporučujeme.

V rámci paliativní péče také spolupracujeme s MUDr. Hrdličkovou, která za seniory dojíždí z Prahy. Paliativní péče v Domově na Dómském pahorku a spolupráce s paní doktorkou byla zahájena 1. června 2014. Paliativní péče je pro seniory velice důležitou, především u klientů trpících chronickými bolestmi, se kterými si často nevědí sami rady, medikace jim nevyhovuje a tak potřebují odbornou pomoc. Spolupráce s MUDr. Hrdličkovou je velikým přínosem, jak pro klienty, tak pro personál.

Vodoléčba na Pahorku

V prvním patře Domova je možnost využívání vodoléčby (hydromasážních van), která je uživatelům služby k dispozici vždy, po předchozí domluvě s pečujícím personálem. Tato procedura je pro mnohé velmi příjemným zpestřením dne i relaxací.

Všem, kdo by měl o vodoléčbu zájem, vřele doporučujeme.

Co je nového v Charitním domově sv. Zdislava

Náš Charitní domov sv. Zdislava se již pomalu dostal do podvědomí široké veřejnosti a zájem o umístění seniorů do našeho Domova již v dnešní době převyšuje naši současnou kapacitu. Poskytujeme zde 5 pobytových míst pro seniory a 26 pobytových míst pro seniory s diagnostikovanou Alzheimerovou chorobou a stařeckou demencí. Také nabízíme možnost využívat Denní stacionář, který pomáhá rodinám, které se starají o své seniory v domácím prostředí, s péčí o ně. Ve stacionáři jsme schopni se postarat o seniory v době od 7 – 17 hodin každý pracovní den s výjimkou sobot, nedělí a svátků. Senior si může navolit dny i počet hodin, které si přeje v našem stacionáři strávit mezi svými vrstevníky a trávit tak den ve společnosti a aktivitami, které zde nabízíme. Důležité je, že není senior vytrhován ze svého domácího prostředí, pokud péči o něj rodina nebo jeho blízcí s naší pomocí zatím zvládají.

V letním období uživatelé našeho domova tráví v zahradě převážnou část dne vždy, když jim hezké počasí dovolí pobyt venku. Péče o naši rozlehlou zahradu je velice náročná a tak si vážíme každé pomoci s její údržbou.

Díky navázané spolupráci s Lovochemií v našem Domově proběhl „dobrovolnický den Lovochemie“, kdy nám její zaměstnanci pomohli s údržbou zahrady a s pomocí při drobných úpravách nebo opravách zařízení.

Tento den proběhl 2. června 2016 k oboustranné spokojenosti. Zaměstnancům jsme ukázali, jak probíhá péče a celkově život

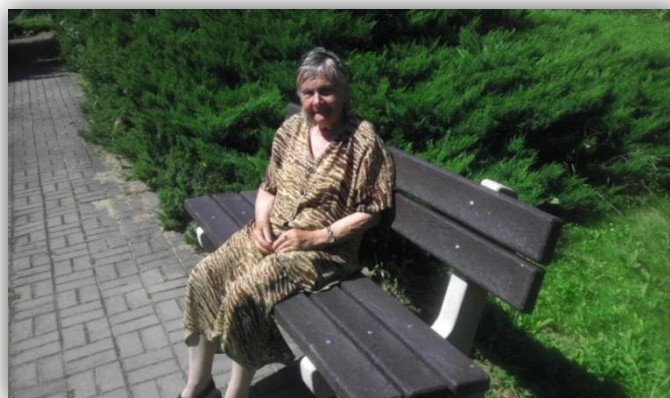
v našem Domově, představili jsme jim také některé naše seniory. Byla uskutečněna prohlídka nejen Domova, ale i zahrady, která překvapila svým rozsáhlým prostorem. Na ukončení dobrovolnického dne jsme si užili společné grilování s tanečkem a hudbou s přispěním pana Jindříška přímo v prostoru zahrady.

S nemalou pomocí Nadace Agrofert se nám kromě jiného podařilo vybudovat nový dřevěný altán na zahradě a vybavit ho dřevěným nábytkem. Tento altán slouží jak našim

seniorům, tak návštěvám k možnosti se nejen posadit a občerstvit, ale také se v horkém letním počasí schovat před sluncem, které někdy opravdu hodně pálí.

Také mohlo být pořízeno několik betonových laviček tak, aby si naši senioři mohli pobyt na zahradě dostatečně užít a měli kde spočinout. Lavičky jsou dostatečně vysoké a jsou určeny právě pro seniory, kteří mají někdy problémy se vstáváním z příliš nízkých laviček.

Společnost Lovochemie nám také poskytla finanční dar. Za část tohoto daru se již podařilo zakoupit například kvalitní dřevěnou houpačku. Houpačka je umístěna v dobře dostupném terénu a je hojně seniory využívána. Vždyť přece nejen děti, ale i dospělí se rádi na této lavičce zhoupnou.

Ještě do konce letošního roku máme naplánované další aktivity, které budou jistě ku prospěchu pobytu seniorů v našem Domově. Chtěli bychom zakoupit bezbariérové vany pro seniory, další hygienické pomůcky a nezapomínáme ani pomůcky pro pohybovou aktivitu seniorů.

Zatím jsme ve fázi plánů a dalšího zařizování, které můžeme postupně realizovat jen díky našim spřízněným a nám nakloněným příznivcům. Podpora od rodinných příslušníků a podpora z Města Litoměřice hraje také významnou složku mezi našimi všemi podporovateli.

Nesmírně si vážíme každé pomoci, ať již materiální, finanční nebo i psychické. Veškerá pomoc nám pomáhá v naší péči o seniory, kteří si již v životě prožili převážnou část svého života a zaslouží si naši péči obzvláště v době, kdy naši pomoc bezpodmínečně potřebují. Nikdo přece nevíme, kdy se někdo z nás dostane do situace, kdy bude sám pomoc druhých lidí potřebovat.

Je jisté, že s prodlužujícím věkem se objevuje celá řada chorob, které mají nemalý vliv na prožívání našeho života. Zaměstnanci Charitního domova sv. Zdislava se proto snaží svou péči poskytovat v duchu dnešních moderních metod a poznatků jak nejlépe je to možné a díky pomoci ostatních se tato péče má možnost neustále rozvíjet a zlepšovat.

Tímto bych také chtěla vyjádřit svůj obdiv a poděkování celému personálu našeho Domova při jejich každodenním plnění pracovních povinností. Práce s touto cílovou skupinou je velice náročná jak po fyzické, tak zvláště po psychické stránce.

Je dobré, že se v tomto roce podařilo doplnit a hlavně stabilizovat tým pracovníků, čímž se podařilo nastavit příjemnou a přátelskou atmosféru, což se odráží na práci nás všech.

Mgr. Biolková Jaroslava, Dis.

Vedoucí Charitního domova sv. Zdislava

Filmové středy – ohlédnutí do doby minulé?

V našem Charitním domově sv. Zdislava, který se nachází v Litoměřicích, nedaleko samého centra, na Dominikánském náměstí, se každou středu vrací čas zpět do dob již minulých.

Většina zde žijících seniorů je ve svém životě omezena tím, že má diagnostikovanou Alzheimerovu chorobu nebo stařeckou demenci. Přesto se zaměstnanci Domova snaží i s těmito seniory pracovat v duchu biografické péče. Ta je postavena na zmapování jejich

celého života, tzn. od dětství až po stáří. Pečující tyto informace potřebují k tomu, aby byli schopni se seniory nacházet společná témata vhodná ke konverzaci, k pochopení potřeb a chování každého seniora.

V souladu s péčí, která je jim v tomto zařízení poskytována, jsou zde také praktikovány různé aktivity, které tyto seniory podporují v jejich prožitcích a směřují je k činnostem, které kdysi dobře znali a pro některé byly možná i koníčkem.

Jednou z takových aktivit je tzv. „Filmová středa“, kdy jsou v retro společenské místnosti vybudované v Domově, promítány staré filmy. Každý měsíc se nese v duchu daného tématu a senioři, kteří o tuto aktivitu projeví zájem, mohou filmy shlédnout vždy ve středu od 13,30 hodin.

Příjemné a pro někoho známé prostředí, uvařená káva či čaj, přítomnost ostatních seniorů a zaměstnanců, tuto atmosféru jen dokreslí. Senioři o tuto akci mají velký zájem, což nám potvrdí vždy zaplněná společenská místnost.

Tyto filmy seniory vracejí do doby, kdy tyto filmy mohli shlédnout se svými vrstevníky, rodinami nebo přáteli. Opět se vrátí do jim známé doby, a některé prožitky se jim v paměti vybavují. Je to vlastně nenásilná forma jakéhosi ohlédnutí za dobou již dávnou minulou, ale stále vyvolávající libé pocity s nádechem nostalgie nejen pro starší generace.

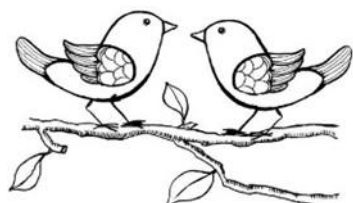
Mgr. Jaroslava Biolková, Dis.
Vedoucí Charitního domova sv. Zdislava

Akce a aktivity v Domově na Dómském pahorku

Pobyt imobilních klientů venku, v areálu Domova

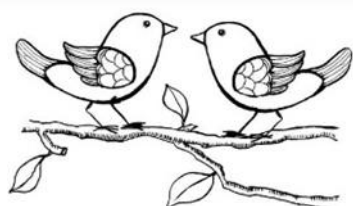
V období od jara do zimy je snahou pečujícího personálu poskytnout, všem uživatelům služby, možnost pobývat za příznivého počasí mimo vlastní pokoje i mimo budovu Domova. Zima bývá dlouhá a tak je téměř nezbytné, alespoň v teplých dnech pobývat, s mobilními i imobilními uživateli, kteří ven nemohou jinak než na lůžku, na čerstvém vzduchu.

Tato aktivita se nám velice osvědčila. Uživatelé, kteří této nabídce využili, byli lépe naladěni a spokojeni. Sami si řídili takto strávený čas a rozhodovali se, jak dlouho venku zůstanou. Ochrana před prudkým sluncem byla zabezpečena slunečníky a vlhkými prostěradly. Jsme moc rády, že se nám podařilo umožnit také imobilním uživatelům příjemný pobyt na čerstvém vzduchu, ale hlavně nás hřeje u srdce spokojenost všech, kteří tuto nabídku s radostí přijali.

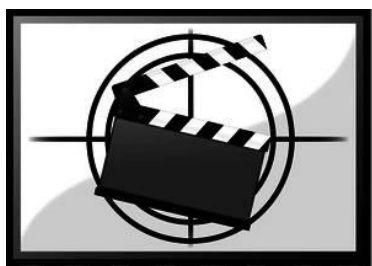
Výlety, výjezdy, vycházky

V letních měsících měli možnost senioři Domova na Dómském pahorku účastnit se různých vyjížděk do míst v Litoměřicích i blízkého okolí. O tyto výlety byl opravdu velký zájem. Z důvodu nízkokapacitní dopravy byla volena místa, která nejsou od zařízení vzdálená, přesto však pro zájemce z řad seniorů zajímavá. Navštívili jsme místa, jako jsou: Zámek v Ploskovicích, restauraci na Střeleckém ostrově, která byla spojena s vycházkou, Jiráskovy sady, Park Václava Havla, Biskupský pivovar, ale také restauraci Sparta, ve které mohli účastníci posedět a v teplých letních měsících se řádně občerstvit. Všichni, kdo se těchto mini výletů zúčastnili, byli nadmíru spokojeni a ani na chvíli nelitovali, že tyto cesty absolvovali. Příštím rokem budeme v těchto aktivitách určitě pokračovat.

Tematická povídání se studenty Střední školy pedagogické, hotelnictví a služeb Litoměřice

Každoročně do domova pro seniory dochází studenti Střední školy pedagogické, hotelnictví a služeb Litoměřice, kteří v rámci praxe připravují pro seniory tematická povídání z různých oblastí. V loňském školním roce byly v oblibě povídání o osobnostech hereckých i hudebních, ale také o historii naší země, hradech a zámcích. Před vánočními a velikonočními svátky měli studenti připravená povídání o receptech na tradiční, sváteční jídla. Velmi zajímavým tématem bylo, nejen pro seniory, Japonsko, jeho tradice, móda, zvyky. Ačkoliv je toto téma pro nás velmi exotické a pro seniory ne příliš blízké, mělo povídání o Japonsku u posluchačů velký ohlas.

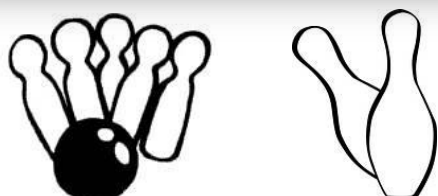
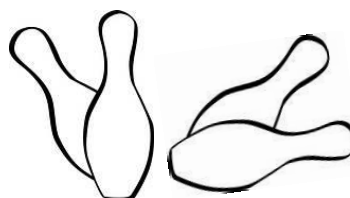
Terapeutické panenky a společenská hra „Česko pro pamětníky“

Pořízení tří terapeutických panenek a společenské hry „Česko pro pamětníky“ pro seniory žijící v zařízení, byl jeden ze záměrů Tříkrálové sbírky 2016. Nyní je již mohou senioři využívat. Na panenky, někteří uživatelé, především uživatelky reagovali velmi dobře. Převážně ženám se moc líbí. Zavzpomínají často na doby, kdy samy byly dětmi či na doby, kdy sami pečovaly o své děti. Často se na toto téma rozhovoří.

Turnaj v ruských kuželkách

Ve čtvrtek 25. srpna se od 9. 00 hodin uskutečnil v Domově na Dómském pahorku 1. ročník Turnaje v ruských kuželkách, kterého se zúčastnili jak zájemci z Domova na Dómském pahorku, tak i zájemci z CHD sv. Zdislava. Obsazení soutěžících bylo sice komornější, tedy v menším počtu, o to si však zúčastnění celou hru lépe užili. Hrál 10 hráčů, kteří si své soupeře před začátkem hry losovali. O postup do finále soutěžila dvě družstva, ze kterých pak postoupilo 6 finalistů. V závěrečné hře se pak rozhodlo o celkovém umístění. Každý z účastníků po skončení turnaje dostal účastnický list a vítězové samozřejmě medaile a diplomy. Na prvním místě byla shoda dvou soutěžících. V jejich případě jsme udělali výjimku a ocenili oba výherce prvního místa medailí a diplomem. V průběhu celého dopoledne měli nejen soutěžící, ale i diváci (fanoušci) k dispozici kávu, chlazený nápoj a koláč, který pro ně připravila naše kuchyně.

Keramická dílna a aktivizační místnost

Od jara je každou středu zpřístupněna keramická dílna jak uživatelům služby Domova na Dómském pahorku, tak i dalším uživatelům služeb Farní charity Litoměřice.

Se zájemci v keramické dílně tvoří aktivizační pracovnice, která se jim po celou dobu tvůrčí práce věnuje. Dílnu pravidelně navštěvují uživatelé Domova na Dómském pahorku společně s uživateli Charitního domova sv. Zdislavy, které doprovází aktivizační pracovnice.

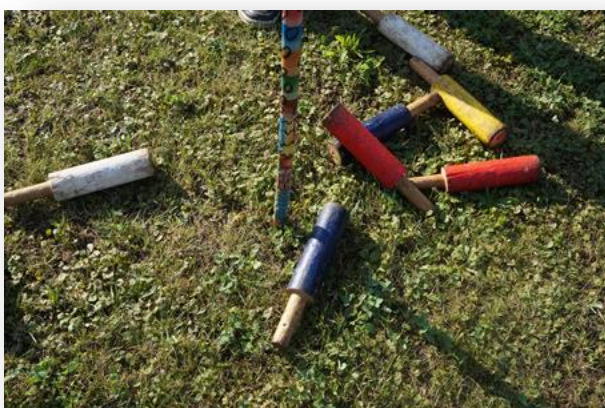
Výrobky, které jsou v keramické dílně vytvořeny, budou k prodeji již na Den Charity a také na předvánočních akcích.

Turnaj v Jukskei v Domově U Trati Litoměřice

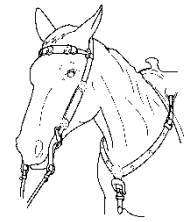
V měsíci září se tři uživatelé Domova na Dómském pahorku zúčastnili 7. ročníku turnaje v jihoafrické hře Jukskei. Na tento turnaj jsou každoročně zváni uživatelé zařízení sociálních služeb z Litoměřicka. My jsme se letos tohoto turnaje zúčastnili již po sedmé. I přesto, že jsme nezvítězili, příjemně jsme si celé dopoledne užili. A to je to nejdůležitější.

I letos byl turnaj součástí akce Města Litoměřice v rámci „Evropského týdne mobility 2016“. Kromě samotné soutěže si během dopoledne mohli účastníci vyzkoušet jízdu na elektrokole, ale i správnou chůzi za pomoci hůlek Nordic Walking. Po celou dobu akce bylo k dispozici i stanoviště městské policie. Nechybělo ani občerstvení a vyhlášený „Křešický guláš“.

Hipoterapie ve Slatině

V měsíci září jsme začali využívat služeb obecně prospěšné společnosti VALDEK ve Slatině, která nejen seniorům, ale i dětem, mládeži i dospělým s různými stupni zdravotního postižení, poskytuje aktivity spojené s péčí o koně. K těmto aktivitám patří například čištění koní, poznávání pomůcek potřebných k péči o koně, krmení koní. Takto příjemně strávené dopoledne již využilo několik uživatelů našeho domova pro seniory, a jak se po několika návštěvách ukázalo, nadále využívat bude. Jsme moc rádi, že mají zájem opakovaně statek ve Slatině navštěvovat a být v kontaktu s tak krásnými zvířaty, jakými koně jsou. Vždyť slova, která vždy z úst účastníků po návratu zazněla, hovoří za vše. „Bylo to senzační“, „Jsem moc rád, že jsem krmil koně z ruky“, „opravdu krásné prostředí“, „Ty koně jsou krásní“,.....

Oslava Dne Charity ve střediscích Farní charity Litoměřice – Na Pahorku

V pátek, 30. září, jsme tak, jako v předchozích letech, oslavili DEN CHARITY.

Počasí nám přálo. Jeden z posledních dnů babího léta nám přišel vhod. Odpolední posezení u příjemně vonící kávy a po domácí upečených řezů, přišlo k duhu nejednomu z uživatelů Domova na Dómském pahorku, ale také hostům z řad široké veřejnosti. Venku před budovou byla k dispozici opékaná uzenina a točené pivo. Vše bylo pro domácí i hosty zdarma a to díky vlastním zdrojům a sponzorskému daru od Rakovnického pivovaru „Bakalář“.

K příjemnému posezení všem účastníkům hrála reprodukováná hudba přímo u výčepu a od 15.00 do 16. 00 hodin si mohli všichni zazpívat v prostorách u fontány známé písně s panem Jaroslavem Hudcem. Na ukázkou, ale i k prodeji byly po vstupu do budovy vystaveny výrobky z našich dílen, které si mohli návštěvníci za symbolickou cenu odkoupit. Výtěžek z prodeje bude použit na nákup materiálu k další tvorbě. V hale zařízení byla po celou dobu akce ukázkou enkaustiky – nanášení horkého vosku pomocí žehličky na křídový papír a plstění z ovčího rouna.

Po ukončení akce bylo příjemné od uživatelů slyšet, jak příjemné to bylo.

Trochu poezie

Přání

Hraje, hudba hraje
píseň rozjásanou
a já se svým přáním
nechci státi stranou

Píseň veselejší
jako žádnou jinou
leť nám písni hezká
leť celou krajinou

Po boku v slavný den
s přáteli, se ženou
ať si ji zaspívá
se synem i s dědou.

moje přání krátké
o to upřímnější
hrej jen hudbo hrej
píseň veselejší

Hrej nám hudbo hrej
veselou do kroku
necht' má milý můj
vždy píseň po boku.

Hudba nám dohrává
přání moje končí
„jen ať se veselí
s námi nerozloučí“

Autor: Marie Krajičková
Uživatelka služby Domova na Dómském pahorku

Píseň pokročilých penzistů

Napijme se vínka zvolna
než přejdeme na vodu.
Sešli jsme se spolu znova
ze studijních důvodů.

Zkoumáme a konstatujem,
ač je nám to nemilo
- za ty roky, co se známe,
že se hodně změnilo.

Tomu vzali slepák, žlučník
a té zase dělohu,
další stůňou na ledviny,
pět jich pajdá na nohu.

Máme brýle – nejmíň dvoje,
z porcelánu protézu,
v uších vatou, v kyčlích nerez,
na zápěstí ortézu

Nechceme už šperky, prachy,
nechceme už akcie,
potom bychom mřeli strachy,
že nás někdo zabije.

Přece jen už nejsme mladí,
přemáhá nás únava.
Když skleróza hodně řádí,
depka s námi zamává.

Přibyla nám kila, vrásky
a ubyly radosti
Prořídly nám zuby, vlásky,
Došlo už i na kosti.

Sedíme už doma klidně
- prostě jak kus pařezu.
Svaly měknou, páteř tuhne,
radši nikam nelezu.

V plicích píská, v uších hučí
a občas pšouk uniká.
V kloubech vrže, v bříše kručí,
to je pěkná muzika.

Nebudeme si den kazit,
zvolejme jak jeden muž
- neztrácejme klid a humor.
Nezoufejte – bude hůř!

Víme dobře – nepomůže
naříkat a bédovat.
Ještě přece zbylo hodně
z čeho se lze radovat!

Ještě tu jsme, ještě žijem,
hřejem se na sluníčku.
S chutí jíme, s chutí pijem,
zpívejme si písničku!

Neznámý autor

**Text této básně zapůjčila paní Miluše Jonášová, uživatelka služby Domova
pro seniory – Domova na Dómském pahorku Litoměřice**

Fotogalerie z akcí a aktivit v Domově na Dómském pahorku

